

[Undervisningsministeren.]

sig i slutheatet. 31. december er sidste dato. Man stiller sig uvilkårligt det spørgsmål: Havde min højtærede forgænger ikke haft pligt til beslutning, pligt til at meddele, at en ændring kunne indtræde? Han svarede overhovedet ikke på lytterorganisationernes henvendelse, og de har derfor været i god tro, når de satte fuld kraft ind på hvervingen af nye medlemmer.

Der er i politik meget, der følger den hårde linie; det skal jeg ikke sige noget til, men jeg kan ikke se, hvorfor det skal være således i dette tilfælde, hvorfor man ikke kan respektere spillets regler og optræde fair overfor lytterorganisationerne. Hvad forhindrer os i at respektere det ønske, som samtlige danske organiserede lyttere og et enigt radioråd har fremsat?

Til slut dette: vi var i mandags et par mennesker henne i radiohuset for at tage afsked med Jens Rosenkjær. Han talte om den store glæde, det havde været for ham, den store oplevelse i hans liv, at samarbejde med programudvalget. Mangfoldige forslag, som han var fremkommet med, sagde han, havde der fået nye og værdifulde belysninger; den dialektiske proces havde været belærende, og han ville nødig have undværet dette plus i arbejdet. Jeg kan for min part sige, at råd og programudvalg aldrig har været et magtinstrument, men et mødested for fri og åben menneskelighed, og jeg vil håbe, at det fortsat må være tilfældet, også med støtte i dette høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (Harald Nielsen): Jeg fik nærmest det indtryk af den højtærede ministers tale, at han egentlig var indstillet på, at det skal blive, som det er. Men før jeg går over til at replicere til den højtærede minister, ønsker jeg at gøre nogle bemærkninger også af almen karakter og som supplement til det, jeg sagde i fremsættelsestalen.

Som nævnt er det væsentligt for venstre og konservative at få gennemført direkte lyttervalg og få indført en vis offentlighed i rådets og programudvalgets møder. Det synes efterhånden, som om der er flere og flere, der er enige om, at den nuværende valg måde, hvor lytterne er repræsenteret i rådet i forhold til medlemstallet i deres

foreninger, er utilfredsstillende og bør afskaffes. Men når vi så kommer til, hvad der skal afløse den bestående ordning, er enigheden måske ikke helt så stor.

Nogle siger, således som vi gør det i det foreliggende forslag, at alle lyttere, uanset om det er medlemmer af lytterforeninger eller ej, skal have adgang til at stemme. Hertil svares, således som vi også hørte det nu af den højtærede undervisningsminister: ja, det kan måske rent principielt tage sig meget godt ud, men er det ikke alt for vældigt et apparat at sætte i sving for at vælge 8 medlemmer. Det er vist 1,3 mill. licensbetalende lyttere, som man skal ulejlige i den anledning. Hertil kommer, siger kritikerne, og det blev også gentaget af den højtærede minister, at det er et spørgsmål, om det er rigtigt at begrænse stemmeretten til dem, der betaler licens. Bør konen ikke have lov til at stemme, sønnen, datteren, pigen, der måske på værelset har et lille apparat, som husbonden betaler o. s. v. o. s. v.? Jeg har nu den opfattelse, at vil man lave en valgordning med direkte lyttervalg, bliver man vist nødt til at holde sig alene til de licensbetalende lyttere eller dem, der er udstyret med licenskort. Så snart man vil gå udenfor deres kreds, er det meget vanskeligt at sige, hvor grænsen skal trækkes. Det er da også, såvidt jeg forstår, nu således, at det alene er licensbetalende lyttere, der tælles med, når det medlemstal opgives, i henhold til hvilket foreningerne skal have repræsentation i rådet. Forsåvidt er det altså ikke noget nyt, der indføres, hvis man gør afstemningen til et alment valg, hvor alle lyttere kan deltage, betinget af at de pågældende er udstyret med licenskort.

For mig ser det derfor således ud, at når vi står overfor at skulle foretage ændringer i radioloven vedrørende udpegning af rådsmedlemmer, er der to muligheder at vælge imellem. Vi kan vælge — og det er det, det foreliggende forslag går ud på — at det bliver ved det bestående grundlag, og så rette dets væsentligste fejl, som altså efter vor opfattelse er, at de lyttervalgte repræsentanter ikke vælges direkte af alle de licensbetalende lyttere, og at der stadigvæk efter vor opfattelse mangler tilstrækkelig offentlighed i rådets og programudvalgets møder. Eller vi kan nyordne ud fra et helt